



ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu



Szám: 105/502- /2013.RP.

Tárgy: panasz elbírálása
Ea: dr. Zsolyomi Emese r. alezr.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, **panaszos** által előterjesztett panasz miatt folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 44/2014. (II. 25.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (1903 Budapest, Pf.: 314/15.), (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapiák:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos 2013. április 29-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát, miszerint 2013. április 14-én két rendőr rátámadt a saját udvarában, őt sértegették, fenyegették, majd „brutális módon” megbilincseltek, a fejét pedig a sárba lökték. Ezt követően elszállították az orvosi ügyeletre, majd a rendőrség épületébe, ahol hozzábilincseltek egy cellához. Kényszert és fenyegetést alkalmazva aláírtak vele néhány okiratot. A gyógyszerét elvették, és cinikus módon gúnyolódtak vele. A panaszos álláspontja szerint a rendőri intézkedésre semmi ok nem volt.

A panasztestület a panasz beadványban előadottak pontosítása érdekében kiegészítést kért, melynek során a panaszos 2013. május 13-án postai úton, majd 2013. május 17-én telefaxon küldött leveleiben előadta, hogy a rendőri intézkedés előzménye az volt, hogy B. T. megütötte őt és folyamatosan fenyegetőzött, így a panaszos maga hívott rendőröket, majd elment a Kaposvári Rendőrkapitányságra feljelentést tenni B. T. ellen. Épphogy hazaérkezett, rendőrök csöngettek nála. A rendőrök ismételt kivonulásának okáról nem kapott semmiféle tájékoztatást, mindössze annyit mondtak, hogy telefonos hívás alapján érkeztek a helyszínre.

A panaszost az egyik rendőr obszcén szavakkal illette, és a panaszos jogi végzettségét megkérdőjelezve sértegette őt (pl. „hamis a diplomád”, „utálok minden sz*rházi jogászt”), valamint azzal fenyegette meg, hogy bántalmazni fogja. A panaszos elmondása szerint a rendőr az intézkedés egésze alatt folyamatosan a panaszos becsületét sértő megnyilvánulásokat tett.

A bilincselés körülményei kapcsán a panasz kiegészítésében előadta, hogy a bilincselést megelőzően nem hagyták szóhoz jutni, hanem szó nélkül hátulról „nekiugrottak”, a fejét beleverték az udvaron a sárba, és megbilincseltek olyan szorosan, hogy az neki nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket okozott. A magasabb rendőr őt a hátrabilincselés kezénél fogva rángatta direkt olyan módon, hogy a panaszosnak fájdalmat okozzon. A kaposvári orvoshoz is hasonlóan rángatták fel. Az orvos megvizsgálta, így láthatta a rendőrök által okozott sérülést is. Órákig tartották bilincsből, amíg a városban „szórakozásból körbeautóztak”, és azzal fenyegették, hogy Tökölre viszik a rabkórházba. A bilincselés hatására hetekig alig mozgott a panaszos csuklója, és be volt dagadva.

Amikor a panaszos arra kérte a rendőröket, hogy adják vissza a gyógyszerét (Frontin), a magasabb rendőr minősíthetetlen stílusban megtagadta ezt.

Több iratot is aláírtak vele, és amíg azokat nem írta alá, egy cellához bilincseltek, megfenyegették, hogy ha nem írja alá napokig bent tartják, és utána elintézik, hogy a panaszos előzetes letartóztatásba kerüljön, valamint jól összeverik, ahol senki sem látja vagy hallja. A magasabb rendőr közölte vele, hogy örüljön, hogy „nem rugdosták össze” és „ennyivel megúsza”, mert neki kapcsolatai vannak.

Az előterjesztett panasz összegezve az alábbi kifogásokat tartalmazza:

- 1./ A panaszos az egész intézkedést indokolatlannak tartja, ezért annak tartalma alapján a panasz vonatkozik az intézkedés (igazoltatás, előállítás) jogalapjára.
- 2./ Sérelmezte, hogy vele szemben testi kényszert alkalmaztak.
- 3./ A panaszos sérelmezte a bilincselését és a végrehajtás módját, valamint, hogy a bilincselés sérülést okozott.

4./ Sételmezte, hogy a rendőrkapitányságon elvették a gyógyszerét, amelyet rendszeresen szed, és kérése ellenére sem adták neki vissza szabadon bocsátásáig.

5./ Kifogásolta, hogy több papírt is aláírtak vele úgy, hogy megfenyegették, hogy összeverik, napokig bent tartják, és elintézik, hogy a panaszos előzetes letartóztatásba kerüljön.

6./ Sételmezte a rendőrök által alkalmazott hangnemet is.

Fentiek alapján a panaszos kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely megállapította, hogy a rendőrségi bejelentés tartalma alapján a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett, így jogszerűen vonták a panaszost intézkedés alá, illetve igazoltatása is jogszerű volt. A vele szemben alkalmazott **bilincselés feltételei azonban nem álltak fenn**, így emiatt a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét állapította meg, illetve a Panasztestület álláspontja szerint a bilincselés módja többlet-jogsételmet (tárgyhoz bilincselés) okozott és emiatt megállapította a panaszos emberi méltóságához való jogának, a bilincselésével okozott sérülései tekintetében pedig a panaszos testi épséghez való jogának a sérelmét. A panaszos **előállításának jogalapja és a panaszos egyéb kifogásai tárgyában** – miszerint kérése ellenére nem adták oda a gyógyszerét, arra kényszerítették, hogy aláírja a kiállított dokumentumokat, valamint vele szemben megengedhetetlen hangnemben intézkedtek – a Panasztestület nem állapított meg jogsételmet.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- Panaszbeadványok, valamint a Panasztestület hivatalos feljegyzése a panaszossal folytatott telefonos beszélgetésről;
- Hivatalos feljegyzés a panaszos édesanyjával folytatott telefonos beszélgetésről, 2013. okt. 1.;
- Somogy Megyei Kórház ambuláns kezelőlap;
- Ügyeleti küldési napló, 2013. ápr. 14.;
- Intézkedést fogantató rendőri jelentés, 2013. ápr. 14.;
- Jelentés a panaszos előállításának végrehajtásáról, nyilatkozat, parancsnoki kivizsgálás, 2013. ápr. 15.;
- Kaposvári ügyeleti ellátás, 2013. ápr. 15. ;
- Helyszíni bírság nyomtatvány, 2013. márc. 14. ;
- Jegyzék letéti tárgyakról, 2013. ápr. 15.;
- Igazolás előállítás időtartamáról, 2013. ápr. 15.;
- A Kaposvári Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele, 2013. jún. 17. ;
- Jelentés-kiegészítés, 2013. jún. 18.;
- Hivatalos feljegyzés az intézkedő rendőrrel folytatott telefonos beszélgetésről és annak kiegészítéséről, 2014. febr. 7. ;

III.

A rendelkezésre álló iratok alapján az egyes panaszok tekintetében az alábbiak voltak megállapíthatók.

III. 1. A panaszos az egész intézkedést indokolatlannak tartja, ezért annak tartalma alapján a panaszja vonatkozik az intézkedés (igazoltatás, előállítás) jogalapjára.

III. 1. 1. Intézkedési kötelezettség vizsgálata.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A rendőrségi dokumentációból kiderül, hogy családi veszekedésre vonatkozó bejelentés alapján érkeztek a helyszínre a rendőrök. Az ügyeleti küldési napló ezt annyiban részletezi, hogy a panaszos állítólag „tört-zúzott”, betört egy ajtót, és a bejelentő nem érzi magát biztonságban.

Megállapítást nyert, hogy a bejelentés tartalma alapján olyan jogellenes cselekmény elkövetésének gyanújáról szerzett tudomást a rendőrség, amely intézkedési kötelezettségüket megalapozta, ezért a **rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, így a panaszossal szemben kezdeményezett intézkedés kapcsán előadott panaszt elutasítom.**

III. 1. 2. Az igazoltatás jogszerűségének vizsgálata.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A telefonon az ügyeletre történt bejelentés alapján jelentek meg az intézkedés helyszínén a rendőrök, miszerint olyan információ birtokába jutottak, amely jogellenes cselekmény elkövetésének gyanúját vetette fel a panaszossal szemben, ezért **jogszerűen került sor a panaszos igazoltatására, így az e tekintetben előadott panaszt elutasítom.**

III. 1. 3. A panaszos előállítása jogszerűségének vizsgálata.

Az Rtv. 19. § -a (1) bekezdésében foglaltak szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése értelmében a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának első fordulata szerint „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja”.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 195. §-a szerint csendháborítást követ el az, „aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken (...) indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma (...) zavarja, szabálysértést követ el.

A Szabs. tv. 216. §-a alapján pedig „aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el”.

Az intézkedésről készült jelentések tanúsága szerint a helyszínre kikerülő rendőrök azt tapasztalták, hogy a panaszos üvöltözött, és a késő esti időpontra tekintettel a rendőrök felhívták a figyelmét arra, hogy a cselekménye jogsértő és az alkalmas a szomszédok pihenésének, nyugalma megzavarására. A panaszos ennek ellenére tovább folytatta a kiabálást és a rendőri intézkedésből folyamatosan hátrálni kezdett. Tekintettel arra, hogy a rendőri felszólítást követően sem hagyott fel a jogsértő cselekmény továbbfolytatásával, ezért a rendőrök a panaszost előállították a Kaposvári Rendőrkapitányságra.

A jogsértő cselekmény elkövetését (mind a csendháborítás, mind pedig jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés vonatkozásában) a panaszos a helyszínen a helyszíni bírság kiszabásáról szóló okiratok aláírásával elismerte, az előállításra ennek ellenére azért került sor, mert a panaszos a kiabálással, üvöltözéssel továbbra sem hagyott fel.

A panaszos ennek kapcsán az előterjesztett panaszban azt adta elő, hogy előállítása és bilincselése előtt nem hagyta őt a rendőrök szóhoz jutni és ő nem adott okot arra, hogy előállítsák és megbilincseljék.

A rendőri jelentés és a későbbiek során a panaszos által előterjesztett (több időpontban íródott és több esetben kiegészített) panaszbeadványok a szabálysértés elkövetése tekintetében tartalmazzak ellentmondást. A helyszíni bírság kiszabásáról szóló okiratok azonban azt támasztják alá, hogy a helyszínen a panaszos elismerte azt, hogy cselekménye jogsértő volt, az ezt érintő szankciót elfogadta.

Mindezek alapján megállapítható, hogy **az előállítás jogalapja fennállt, arra megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában került sor ezért a panaszt ebben a tekintetben elutasítom.**

III. 2. Sérelmezte, hogy vele szemben testi kényszerít alkalmaztak.

Az Rtv. 16. §-a rendezi, eszerint „a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható”.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 40. §-a (1) bekezdése szerint a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

A rendőri jelentések szerint a panaszos az üvöltözést rendőri felszólítás ellenére is folytatta, és intézkedésükből hátrálni kezdett. Ekkor közölték vele, hogy előállítják, azonban a panaszos továbbra is hátrált, ezért testi kényszert alkalmaztak vele szemben oly módon, hogy kezeit hátracsavarták, majd ebből a testhelyzetből a földre fektették és megbilincseltek.

Az intézkedésről készült jelentés kiegészítése azt tartalmazza, hogy a panaszossal szembeni testi kényszert a ház udvarában fogatosították, úgy, hogy a panaszos kezeit hátracsavarták, és a panaszost a betonozott földre fektették le.

A panaszos előadása szerint a kiérkező rendőrök szó nélkül hátulról „nekiugrottak”, a fejét pedig sárba lökték, majd „brutálisan” megbilincseltek olyan szorosan, hogy az neki nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozott.

Ugyanakkor az intézkedés értékeléséhez hozzátartozik a szabálysértés elkövetését dokumentáló irat is, miszerint a panaszos elismerte azt, hogy szabálysértést követett el azáltal, hogy aláírta a „jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség” szabálysértését megállapító helyszíni bírságot. Így tényyszerűen megállapítható e szabálysértés elkövetése, melynek elkövetési magatartása az adott intézkedéssel szembeni ellenállás. A panaszos a rendőrökkel nem működött együtt, felszólításainak nem tett eleget, ami az ellenszegülés megtörésére végrehajtott testi kényszer indokul szolgált.

Mindezek alapján a testi kényszer az eset összes körülményét figyelembe véve az intézkedés végrehajtásának eredményességét szolgálta, ezért e tekintetben a panaszt elutasítom.

III. 3. A panaszos sérelmezte a bilincselését és a végrehajtás módját valamint, hogy a bilincselés sérülést okozott.

III. 3. 1. Bilincselés jogszerűségének vizsgálata.

Az Rtv. 48. § -a szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására (a/ pont), támadásának megakadályozására (b/ pont), szökésének megakadályozására (c/ pont), ellenszegülésének megtörésére (d/ pont).

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdésének értelmében az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

A rendőri jelentés az Rtv. 48. § b) („támadás megakadályozása”) és c) („szökésének megakadályozása”) pontjait jelölte meg, mint a bilincselés jogalapját.

A jelentések azt is tartalmazzák, hogy a panaszos a rendőrök jelenlétében folyamatosan kiabált, üvöltözött, cselekményét felszólítás ellenére sem hagyta abba, majd az intézkedésből hátrálni kezdett.

A panaszos édesanyja által tett bejelentés arról szólt, hogy a fia a lakásban tör-zúz, egy ajtót beszakított, veszélyben érzik magukat.

A panaszos aláírásával elismerte, hogy elkövette a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését.

A rendőrök előtt ismert volt továbbá, hogy a feldúlt, instabil lelkiállapotú panaszos skizofréniában és depresszióban szenvedő pszichiátriai beteg, így reális és kézzelfogható veszélye volt annak, hogy esetleg támadó magatartást fog tanúsítani, illetve cselekedeteit nem tudja kontrollálni.

A bilincs alkalmazásának a jelentésben megjelölt két esete (támadás, illetve szökés megakadályozása érdekében végrehajtott bilincselés) preventív jellegű, azaz a támadásnak, illetve a szökésnek nem kell bekövetkeznie ahhoz, hogy a megelőzés, megakadályozás érdekében alkalmazott bilincshasználat jogszerű legyen. Mivel a bilincselésnél kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköznek (testi kényszernek) az előállítás egész időtartama alatt történő alkalmazása nyilvánvalóan nem lehetett reális megoldás, ezért a bilincs használat jogalapja az eset összes körülményeire tekintettel fennállt.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a panaszos megbilincselésének fennállt a törvényben meghatározott indoka, az arányos és jogszerű volt, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.

III. 3. 2. A bilincselés módjának vizsgálata.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (7) pontja szerint „a rendőr az intézkedés alá vont személyt fekvő helyzetben (...) megbilincselheti, ha azt a személy aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartása vagy ezek kialakulásának megelőzése szükségessé teszi”.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdésének d) pontja alapján indokolt esetben megengedett tárgyhoz bilincselni az intézkedés alá vont személyt. A 41. § (6) bekezdésének c) pontja szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy tárgyhoz bilincselésnek – az (5) bekezdésben meghatározott korlátozás mellett – akkor van helye, ha a személy önkárosításának,

támadásának vagy szökésének megakadályozása, ellenszegülésének megtörése, vagy az intézkedés eredményes befejezése más módon nem biztosítható.

Mind a rendőri jelentés, mind pedig a panaszosi nyilatkozat egyöntetű abban a tekintetben, hogy a panaszost a földre fektetve bilincselték meg.

A panaszosi nyilatkozat annyiban tartalmaz többletet ehhez képest, hogy előadta: a rendőrkapitányságon egy cellához bilincselték, amíg hajlandó nem volt aláírni a rendőrségi dokumentumokat.

E körülményre vonatkozóan a kiegészítő rendőri jelentés azt a további információt tartalmazza, miszerint a Kaposvári Rendőrkapitányságon a panaszos nem az előállító helyiségben lett elhelyezve. Ennek indokául az szolgál, hogy a panaszos láthatóan hullámzó lelkiállapotban volt, egyszer üvöltözött és hadonászott a kezeivel, szidta az édesanyját és annak élettársát, a másik pillanatban pedig nyugodtan viselkedett. A személy felügyeletét az egyik intézkedő rendőr látta el, oly módon, hogy a személy mellett ült az előállítási iratok elkészültéig. E jelentés kitért arra is, hogy a fokozott körültekintés és felügyelet e módja mellett azért döntöttek a rendőrök (a panaszos fent körülírt viselkedése mellett), mert az intézkedés helyszínén a panaszos édesanyja bemutatott nekik egy orvosi dokumentumot, mely szerint a panaszos pszichiátriai beteg.

Fentiek alapján a panaszos bilincselésének módja tekintetében előadott panasz meglapozatlan, azt elutasítom.

III. 3. 3. A bilincselés által okozott sérülés vizsgálata.

A sérüléssel kapcsolatban a rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levelében rögzített nyilatkozat áll rendelkezésre, miszerint a panaszos csuklóján a felületi hámsérülés a bilincselése következtében keletkezett.

Az ügyeleti ellátásról készült dokumentum szerint a panaszos csuklóján körkörös, bilincs benyomódásának megfelelően felületi hámsérülés látható. Bal lapockája felett 3 cm hámhörzsolás, nyakának bal oldalán 4 cm-es hámhörzsolás. Jobb szeme alatt kb. 0,5 mm-es hámhörzsolás, felső ajkán úgyszintén hámsérülés. A panaszos elmondása szerint szemének és szájának sérülését édesanyja élettársa okozta.

A bilincselés természetéből fakad, hogy a fém érintkezik a bőrfelülettel és ennek következtében előfordulhat a bőr felületén sérülés. A rendőri jelentések tanúsága szerint a panaszos ellenszegült az intézkedésnek, melynek során a bilincset ellenkező irányú erőhatás érte, így a bilincs megnyomhatta a panaszos csuklóját.

A határozat III. 3. 1. részében részletesen kifejtettek alapján a bilincselés jogszerűen történt, és a bilincset érő erőhatás a panaszosi magatartás következménye volt, ezért az így keletkezett hámsérülés a rendőrök felelősségi körén kívül esik.

Mindezek alapján az okozott sérülés tekintetében előadott panaszt elutasítom.

III. 4. Sérelmezte, hogy a rendőrkapitányságon elvették a gyógyszerét, amelyet rendszeresen szed, és kérése ellenére sem adták neki vissza szabadon bocsátásáig.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (5) bekezdése értelmében „az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról (...) jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító helyiséget üzemeltető rendőrkapitányság (...) üzemeltetője gondoskodik”.

A rendőri jelentés ezzel kapcsolatban azt tartalmazza, hogy a panaszos nem kérte, hogy adják neki oda a gyógyszerét, és nem jelezte, hogy arra szüksége lenne.

A panaszos orvosi vizsgálata 00 óra 44 perckor fejeződött be, melyet követően a panaszost beszállították a rendőrkapitányságra, ahol 01 óra 45 percig korlátozták személyes szabadságában.

Az orvosi vizsgálatról készült dokumentáció nem tartalmaz adatot arra vonatkozóan, hogy a panaszosnak aktuálisan szüksége van valamilyen gyógyszer azonnali bevételére.

Mindezek alapján a gyógyszer elvételével kapcsolatban előadott panaszt elutasítom.

III. 5. Kifogásolta, hogy több papírt is aláírtak vele úgy, hogy megfenyegették, hogy összeverik, napokig bent tartják, és elintézik, hogy a panaszos előzetes letartóztatásba kerüljön.

A Szolgálati Szabályzat 31. § -ának (5) bekezdése rendelkezik arról, hogy a fogvatartott személynél lévő 3 példányos jegyzéket kell készíteni. Ugyanezen szakasz (6) bekezdése szerint az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. A (7) bekezdés rendelkezik arról, hogy a fogvatartott személy mely körben szükséges nyilatkoznia. E szerint: elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoznia kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.

A rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 16. § -a az alábbiakkal egészíti ki a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseit: befogadáskor a fogvatartottnál lévő tárgyakról jegyzőkönyvet kell készíteni, a jegyzőkönyvet a fogvatartottal is alá kell íratni, és egy példányát részére át kell adni. A fogvatartás megszüntetésekor a letéti tárgyakat a fogvatartott részére vissza kell adni, kivéve az igazoltan felhasznált pénzüsszeget, valamint azokat a tárgyakat, melyeket higiéniai okból meg kellett semmisíteni.

A rendőrségi iratanyag, valamint az előállításhoz kapcsolódó dokumentációban foglaltak alapján megállapítható, hogy a fenti idézett jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a panaszos az előállítása nyomán az alábbi dokumentációt írta alá:

- az előállítása végrehajtásával kapcsolatos nyilatkozatot (amely szerint jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta, a rendőri intézkedéssel szemben nem él panasszal);

- előállításának okáról szóló tájékoztatást;
- az előállítás időtartamáról szóló igazolást;
- átvette, jogairól szóló tájékoztatót, és nyilatkozott arról, hogy élelmezést nem kért, betegségben nem szenved, és orvosi ellátásban részesült;
- a letéti tárgyak jegyzékét.

A fenyegetésre és kényszerítésre vonatkozóan a rendőrségi jelentések nem tartalmaznak adatot. A fenti dokumentációk aláírása az adott intézkedés végrehajtásának a részét képezi, erre az eljáró rendőrök jogszabály kötelezi, amennyiben az aláírást bármely okból az érintett személy megtagadja, úgy erről a rendőröknek jegyzőkönyvet, valamint jelentést kell készíteniük. Ilyen nem készült, az iratokon a panaszos aláírása minden esetben szerepel.

Mindezek alapján az iratok aláírása kapcsán előadott fenyegetés és kényszerítés tekintetében előadott panaszt elutasítom.

III. 6. Sérelmezte a rendőrök által alkalmazott hangnemet is.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A panaszos állítása szerint lealacsonyító, obszcén, a becsületét sértő kifejezésekkel illették őt a rendőri intézkedés egésze alatt, melyet a rendőrségi jelentések, az azok kiegészítéseként készült nyilatkozatok nem erősítettek meg.

Mindezek alapján a hangnem tekintetében előadott panaszt elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület a rendelkezésére álló adatok – rendőrség által megküldött iratok és a panaszbeadványban foglaltak – alapján hozta meg állásfoglalását. A Panasztestület állásfoglalásában foglaltakat a bilincselés jogalapja és módja tekintetében a panasz elbírálása során hozott döntés elfogadta, a Panasztestület álláspontjával egyetértve e panaszoknak a határozat helyt adott. A panasz elutasítása és megalapozottsága kapcsán a jogszabállyal alátámasztott indoklást a határozat III. része tartalmazza.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén alapul, miszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A döntés az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás keretében történt meg.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pont, 109. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 16. §-a, 19. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (2) bekezdés f) pontja, 47. §-a, 48. § b) és c) pontjai, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. 195. §-a, 216. §-a;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 31. § (5) és (7) bekezdései, 39. §-a, 40. § (1) bekezdése, 41. § (4) bekezdés d) pontja, (5)-(7) bekezdései;
- A rendőrségi fogdák rendjéről 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 16. §-a.

Budapest, 2014. május 5.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**